

РЕШЕНИЕ

№ 15692

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2089** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, чрез гл.юрисконсулт С.Г., против Решение № 198 от 15.01.2025 г., постановено по нахд № 13959/2024 г. на СРС, НО, 131 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, с който на „ПИМК“ ООД-ЕИК-, на основание чл. 187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във вр. с чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП.

С жалбата се иска отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон. Касаторът посочва, че нарушителят е санкциониран на основание чл. 187а, ал.2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б ЗДвП за неизпълнение на задължението по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Неправилно съдът е приел, че в този случай не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от ЗДвП. Относно приложението на чл. 2, §7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. посочва, че към момента на извършване на процесното нарушение в законодателството на Република България не е предвидена процедура за информиране на ползвателите от доставчиците на ЕУЕПТ за недеklarирана пътна такса, съответно и възможност за отстраняване на нередността преди

предприемането на принудителни мерки. Счита и че в процесния случай не може да бъде приложено изискването за пропорционалност и чл.9а от Директива 1999/62/ЕО. В хода на съдебното производство възраженията се поддържат от юрисконсулт Д..

Ответникът „ПИМК“ ООД, чрез адв. Е. Т., ПАК, в писмен отговор на касационната жалба прави искане за потвърждаване на решението на СРС. Претендира разноски по списък.

Прокурор Ст.Д. от СГП дава заключение, че решението на СРС следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XXV - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ. С него на „ПИМК“ ООД на основание чл. 187а, ал.2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във вр. с чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП.

За да постанови обжалваното решение и да отмени издадения електронен фиш, въззивният съд е приел, че на 14.08.2021г. в 15.49 ч. с електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП е установено, че ППС – „И. АД 410Т с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 41000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6С, без ремарке, се е движило по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, липсвала е валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. В електронния фиш е отразено, че независимо от налагане на имуществената санкция се дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП в размер на 119.00 лева.

От правна страна съдът е приел, че нарушението е извършено, но не е спазен редът на санкциониране на нарушителя. Направен е анализ на чл. 179, ал.3б от ЗДвП, който предвижда налагане на имуществена санкция в размер на 2500.00 лева за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП. Изложени са мотиви, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП към момента на датата на извършване на нарушението на 14.08.2021 г. законът не предвижда да се издава електронен фиш. Следвало е да се състави АУАН и издаде НП.С изменение на ЗДвП, в сила от 13. 02. 2024 г. е предвидено, че за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б от ЗДвП се издава електронен фиш, но в случая по силата на чл. 3, ал.1 от ЗАНН е приложима нормативната уредба, която е действала към датата на извършване на нарушението.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Правилно районният съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179,

ал. 3б ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП /в приложимата към момента на издаването му редакция/ ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба става ясно, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят.

В текста на нормата на чл. 167а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 ЗДвП, ясно са уредени правата и задълженията на АПИ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, чрез електронната система за събиране на пътни такси, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в, както и задълженията на АПИ да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в. Цитираните разпоредби не уреждат процедурата по издаване на АУАН и на ЕФ, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват.

Настоящата касационна инстанция споделя мотивите на въззивния съд и относно приложението на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., в смисъла на която разпоредба са приети текстовете на чл. 10б, ал. 7 – 9 ЗП, в сила от 13. 02. 2024 г. Настоящата касационна инстанция счита също така, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение, което също е основание за отмяна на електронния фиш. В тази връзка съобразява Решение от 21.11.2024 г. по дело С - 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на

„компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на ответника за заплащане на разноски по делото в размер на 420.00 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за защита пред касационната инстанция. Договореното и платено адвокатско възнаграждение е под минималния размер и съответства на фактическата и правна сложност на делото.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, XXV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 198 от 15.01.2025 г., постановено по нахд № 13959/2024 г. на СРС, НО, 131 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, с който на „ПИМК“ ООД-ЕИК-, на основание чл. 187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във вр. с чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ПИМК“ ООД ЕИК- сума в размер на 420.00 /четиристотин и двадесет/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.